

עובדת רסיטל

"פנטזיה קטנה לקלרינט סולו"/ מנחם ויזנברג

איתי דין

ת.ז: 207808338

תרשיח 93, שוהם

050-2515770

מנחה: מנחם ויזנברג

ביה"ס ע"ש תלמה ילין

סמל מוסד: 540021

קונסרבטוריון קריית אונו

מבוא

מנחם ויזנברג הוא מלחין, מעבד, פסנתרן ואיש חינוך מוסיקלי ישראלי. בשנות נעוריו הוא היה פסנתרן מצטיין וגם נגן בסקסופון, קלרינט והתבלט בתחום התיאורטי (הרמונייה, קונטרפונקט...). כבר בצעירותו ויזנברג (בחשוף אביו, אשר היה נגן כינור, קלרינט וסקסופון וכן נגן שלל סוגים מודז'יקיים שונים) עסוק במוזיקה קלאסית, מוסיקת ג'אז וגם מוסיקה ארץ-ישראלית. יחד עם זאת, הוא לא הצליח להתחבר למוסיקת הגרמנית בעולם המוסיקה הקלאסית העכשווית (בעירות) אותה למד באקדמיה (בולז', בריו, שטוקהאוזן...) ומסיבה זו הוא מעולם לא למד קומפוזיציה.

ויזנברג עשה תואר ראשון באקדמיה למוסיקה שבתל אביב כפסנתרן, המשיך ללימודים תיאוריה לתואר שני ב- Mannes College וויים לימודי תואר שני כפסנתרן קונצרטני ב- Juilliard School of Music. במהלך שנים אלו הוא כן הצליח לעתול את היצירתיות שלו דרך עיבודים בסוגנות מוזיקליים שונים אך הוא לא הצליח לבטא את עצמו כמלחין לאור ההתרחשויות בעולם המוסיקה הקלאסית.

כשחזר ארצה הוא המשיך לעסוק בסוגנות מוזיקליים שונים וכן גם החל לעבוד עבור מוזיקאים כמו חוה אלברשטיין ונחום היימן. בשנת 1987 חלו כמה מפנים בחיו:

בשנה זו, ויזנברגפגש את מירה זכאייתה הוא הופיע, הקליט ועבד במשך 12 שנים, דבר אשר קירב אותו לעולם המוסיקה הקלאסית אך הרחיק אותו מעולם הג'אז. הוא החל לעבוד כמדריך במרכז למוסיקה "משכנות שאננים" שם הוא פגש מבצעים צעירים ומוזיקאים לעתיד שאיתם, כפי שהתרבר בהמשך חייו, הוא יוצר ויפעל. בנוסף, הוא החל לכתוב מוסיקה לאולם הקונצרטים ומוזיקה שהיא בעל ערך DIDAKTI. הלחנתו החללה להתרנסם ובשנה זו הוא למעשה החל להיות מלחין. מעבר לכך, הוא ייסד את המחלקה למוסיקה רב תחומית באקדמיה למוסיקה בירושלים.

במרוצת השנים, ויזנברג זכה להכרה כמלחין יצירתיו בוצעו ע"י אמנים מובילים וזמורות מובילות בארץ ובעולם. הוא זכה בשלל מענק יצירה ופרסים על יצירתיו כגון פרס אקו"ם למוסיקה קונצרטית, פרס ראש הממשלה לייצרה (שתי זכיות). יחד עם היותו מלחין מוערך, ויזנברג עודנו אמן מבצע. הוא מופיע ברטיטלים ברחבי העולם יחד עם מבצעים מוכרים כמו היולנית טבאה צימרמן, הקלרינטנים צ'ארלס נידיק וחן הלוי, זמרת האלת מירה זכאי, ורבים אחרים. מעבר לכך, ויזנברג מרצה כפרופסור באקדמיה למוסיקה ומחול בירושלים, מדריך הרכבים קאמריים במרכז למוסיקה "משכנות שאננים" ורבה לחתת כתות אמן בקומפוזיציה ולהנחות הרכבים קאמריים במוסדות יוקרתיים ברחבי העולם.

אחת מדמיות המפתח בחיו של מנחם ויזנברג היא אביו, דניאל ויזנברג. דניאל ויזנברג היה מוזיקאי רב תחומי ונגן אוטודידקט רב סגנוני. הוא היה נגן כינור בפילהרמוני של לודג', נגן מוסיקת כלצמר ומוסיקה בלקנית בקלרינט ומוזיקת ג'אז בסקסופון. בתור כלצמר עצמו, הגדר ויזנברג האב את המונח כלצמר בצורה רחבה- אדם שהוא מוזיקאי טבעי בעל שמיעה טוביה והבנה אינטינקטיבית של המוסיקה. תפישה פולרליסטית זו של המוסיקה בפרט ובכלל, היא השפעה מרכזית בחיו של מנחם ויזנברג ויצירותיו.

כתבתו של מנחם ויזנברג היא מיוחדת במינה בשל כל שפורט למללה. הוא מאד ומעולם היה מחובר לעולמות מוזיקליים שונים ומעולם לא למד קומפוזיציה מה שהפך את סגנוןיו לאינדיבידואלי ועשיר. יצירותו של ויזנברג מאוד מוחברת להווי הארץ- ישראל: הוא מלחין המון יצירות וקאליות על טקסטים עבריים ויהודים, כתיבתו מפגישה בין המוסיקה המערבית (בין אם ג'אז או קלאסית) למוסיקה הערבית, וגם יצירותו האינסטרומנטליות שוואות השרה מהתרבות היהודית והתרבות שאופפתו אותו בימים אלו. מלבד השימוש בעולמות ההרמוניים והמקבילים של הסוגנות המוזיקליים האלו, ויזנברג שואף להביא לידי ביתוי יצירותו אידאלדי מרכז במוסיקה המערבית- קוהרנטיות. יצירותו הן מלוכדות לכדי תאים תמאתיים מצומצמים אשר מהם נובעת היצירה, ליצירותיו יש מבנה ברור וכן הוא שואף ליצור אורגניות בהתקפות היצירה ובסתופה (להגיע לתהילך טבעי ככל האפשר).

הדברים אשר נכתבו לעיל באים לידי ביטוי בצורה ברורה בכתב- "פנטזיה קטנה לקלרינט בלבד". היצירה אשר נכתבה בשנת 2004 והוקדשה לאביו של ויזנברג הזמנה ע"י שרה אלבך כדי לשמש יצירת חובה בתחרות "ימי הקלרינט". מכיוון שהיצירה נכתבה עבור נגנים צעירים, יש בה ערך DIDAKTI רב (דבר שלא גורע מערכת של היצירה כיצירה בפני עצמה). יש בה אתגרים מוזיקליים הדורשים סוג הבעה שונים, אתגרים טכניים, שימוש בכל המנעד של הכליזמי ושימוש בטכניקות מורחבות.

הפנטזיה, בדומה ל"מונייאלוג" של ויזנברג לוילה סולו, מתאפיינת בחטיבות שונות שכל אחת מהן היא בעלת אופי אחר ובכל זאת קיים קשר ארוך טוח בין כל החטיבות. לפיך היא למעשה מעין מונודרמה. בניתוח היצירה אבקש להראות כיצד היא בעלת ערך DIDAKTI ומבטאת את הרbegניות של ויזנברג ואת שאיפתו לכליזות ואורגניות מבנית ותמאית.

ניתוח הייצירה

הייצירה נפתחת בסימון הtempo - Quasi Una Cadenza, Tempo Rubato. חטיבה זו היא מעין אקספוזיציה חופשית לייצירה בה מונחת התשתית התמאנית לייצירה כולה. התו הראשון ביצירה הוא גם אחד התווים הדומיננטיים בה והוא מי (רה מצלצל). זאת, מכיוון לאביו של מנחם ויזנברג, דניאל אשר האות הראשונה בשמו היא - D (התו רה). הפרازה הפותחת את הייצירה היא בעלת אופי מסתורי וمبיאה לידי ביטוי כמה מרכיבי יסוד ביצירה: את ערכה הדידקטית שכן יש בה ובפתחה בכלל שימוש בטכניות מורחבות (במקרה זה Key clicks ו- Fluttertoungue), את נוכחות התו מי ואת מרוחחי היסוד ביצירה. הסקונדה הקטנה על היפוכיה (ספטימה גדולה, נונת קטנה) והטרצה הקטנה אותה ניתן גם לפרש כסקונדה מוגדלת- מרוחך דומיניוני במוסיקת כלזמר.

Quasi Una Cadenza Tempo Rubato

הפרازה הבאה היא זו שחוופת לפנינו את התא התמאנטי הראשוני והבסיסי ביותר ביצירה. זהו מעין טריאקורד שבוני בצורה כזאת: סקונדה קטנה - טרצה קטנה (סקונדה מוגדלת) - סקונדה קטנה. במקרה הזה הטריאקורד הוא מי- מי במול- דו- סי. ויזנברג מדגיש בפרازה זו שני אלמנטים מרכזיים ביצירה- את התו מי ואת חשיבות הסקונדה הקטנה, הוא מדגיש אותה ביותר שאט כשהוא מוסיף תו נוסף לטריאקורד, סי במול, שיוצר סקונדה קטנה נוספת עם סי בקר.

במהלך הפתיחה ויונברג מפתח את אותו הטטראקורד ואלמנטים מתוכו באמצעות אמצעים פיתוחיים שונים, מדגיש את התו מי ואת הסקונדה הקטנה. ויונברג לארך כל הייצירה משתמש בפורשלאגים כדי לתת ביוטי לשילד הייצירה שהוא הטטראקורד ולעתים ליצור רב-קוליות עם כלוי חד קולי, דבר אשר ויונברג עשו מספר פעמים ביצירה זו וביצירות אחרות שלו. לקרהת סוף החטיבה הפותחת ויונברג יוצר פרازה מסכמת המכלילה את הטטראקורד ומפתחת אותו באמצעות פוליפוניה נסתרת. פרازה זו מורכבת משתי טרצאות קטנות/סקונדות מוגדלות המופיעות במרווח של טרצה גדולה זו מזו, דבר היוצר שתי סקונדות קטנות. בנוסף לכך, ויונברג משתמש בפורשלאגים כדי ליצור רובד נוסף אשר גם הוא מורכב מטרצאות קטנות וסקונדות קטנות.

הפתיחה מסתימת בטרמולו האופייני לפתיחה ובספטימה גדולה (היפוך של סקונדה קטנה).

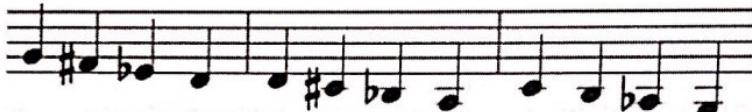
חטיבה הבאה (חטיבה A) כבר/phochot chofshit v'cotrata Tempo A. חטיבה זו בעלת זרימה, קיימן בה שימוש בערכים רитמיים קטנים יותר מאשר בפתיחה, שימוש במנעד האמצעי- נמוך של הקלירינט ("חם") ואופייה גחמני ומלא פאות. אחד האלמנטים שמשמעותם לה את האופי הזה הוא הג'סטה המוסיקלית המאפיינת את החטיבה- פורשלאג בספטימה גדולה שמוביל לסקונדה מוגדלת בירידה. זהה מעין "אנחה" מוסיקלית המענייקה לחטיבה את אופייה המתבססת על הטטראקורד המבנה את הייצירה.

A musical score excerpt starting with a bracket labeled 'A' and 'A Tempo (♩ = ca.50)'. The music consists of a single melodic line in G major, common time. The notes are mostly eighth and sixteenth notes. A dynamic marking 'mp' (mezzo-forte) is present. The melody features several grace notes and slurs.

הפרازה השנייה בחטיבה זו דומה מאוד לראשונה במובנים רבים רק שהשנייה קצר יותר צפופה מבchnה ריתמית וכן מבנה מתח. הפרازה השלישייה והמסכמת של חטיבה זו דורשת מהנגן לשיר ולנגן בו זמןית, דבר שלא רק מוסיף לאטגר הנגינה ומעלה את ערכה הדידקטית של הייצירה, אלא גם יוצר נקודת עוגב סביבה "חג" המשפט המוסיקלי.

מבחןת תמאית, המשפט זהה מושתת לחלוון על הטטראקורד. ניתן לחלק את המשפט לשולשה חלקים כך שכל ארבעה צלילים עוקבים, אם מסדרים אותם לבי גובה, מהווים טטראקורד שכזה בטרנספוזיציה אחרת:

התיקות אלו של הטטראקורד עתידות להיות דומיננטיות ביותר במקומות שונים בהמשך היצירה וכן למשה יזנברג מטרים את השימוש בהן בפעם הראשונה.

חטיבה B היא בעלת אופי שירתי ועדין וכותרתה *soprano et molto espressivo*. גם בחטיבה זו יזנברג משתמש באותו הכליל של שני סדר הטטראקורד ושימושו בהתקנות שונות. בתחילת החטיבה היא דומה לחטיבה A מבחינת בניית מתח (פעמים דומים, ערכיים רитמיים זהים), אך בהדרגה הערכים הרитמיים הופכים ממשניות לטרייאולות (אצלרמו ריטמי), השימוש במנעד מצטמצם, נספנות ארטיקולציה וכל הדברים הללו מובילים אל פתיחת החטיבה הבאה. בסוף חטיבה B מופיע שוב השימוש בפורשלאגים כדי ליצור פוליפוניה חד קולית.

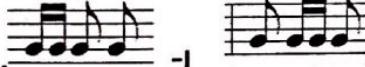
חטיבה C (שנפתחת בטו מי) שונה מהחטיבות שקדמו לה והוא למעשה נמצאת עד אחד קדימה מבחינת בניית מתח והתగבורות שביצירה. כותרת החטיבה *Allegretto scherzando* קידימה מושיע על אופיה- מבדח ועליז אך לא תמיד לחלוון. בחטיבה זו, *ma un poco rubato*, מה שמעיד על אופיה- מבדח ועליז אך לא תמיד לחלוון. במקורה זה זוהי כמו בכל היצירה, אין משקל של ממש אך בפועל ישנה חלוקה משקלית. במקורה זה זוהי חלוקה של 6/8 או 8/3, דבר אשר גם מקנה את האופי הריקודי אך יוצר פירוקים שונים של הטטראקורד שחוצים את "קו התיבה" הדמיוני.

C Allegretto scherzando ma un poco rubato
A Tempo (♩ = 76)

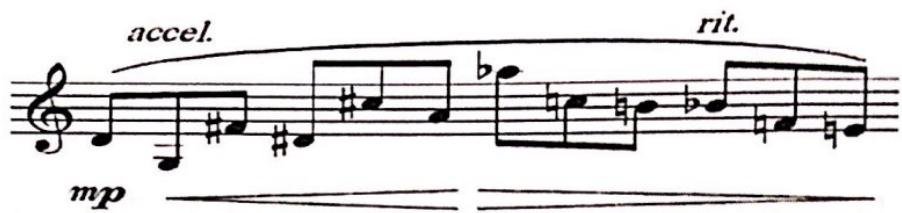
במהלך חטיבה זו מתרחשת בניית מתח הדרגתית ביותר. תחיליה ישנה התגברות קלה בדינמיקה, מתרחשת הרחבבה של השימושelmanعן הכליל מנען הגובה, לאחר מכן מופיע accel. *poco un poco* שלמעשה "מוסזה" באמצעות קוינטולה כדי ליצור תחושה של התגברות ארגנית. ויזנברג מגביר את המתח בעזרת שימוש במקצבים שմבשים את תחושת הפעמה (3 על 2 ו 2 על 3). לאחר מכן הדינמיקה יורדת אך המתח לא כיוון זהה שניי דרמטי. ה"משקל" משתנה מ-8/6 ל-4/2, קיים אצ'רנדו ריטמי (מעבר לחלקי שש-עשרה) וגם אצ'רנדו כתוב, קרשנדו ושינוי תדיר של ה"משקל" על מנת ליצור תחושת תזזיתות וחוסר יציבות שmag'ירה את המתח.

במהלך התגברות זו ויזנברג משתמש בשני מוטיבים. הם מורכבים מהתקנות הטטראקורד אותן ויזנברג הטרים בסוף חטיבה A וחווזרים על עצםם, אולי כדי ליצור תחושת דחוף והתגברות. המוטיבים הם רה-פה-דיאז-סול-מי במול, ו סי במול-רה-דו-דיאז-לה. בסוף החטיבה ישן נונוט קטנות בפורטיסימו אשר מתפרש על כל מען הכליל במקצב שמערער את "קו התיבה" ובכך החטיבה מסתיימת בمعין "פיצוץ".

חטיבה D (שנפתחת במו מי) היא מעין "השקט שלאחר הסערה". כורתה Allegretto grazioso et dolce וכשמה כן היא, חיננית ועליזה. ה"משקל" בחטיבה זו גם הוא 8/6 ומלאך

 המשימוש בשミニות יש לה שני מקצבים אופייניים: ו. המ skł ומקצבים אלו מknim לה אופי ריקודי ועליז. החטיבה נפתחת בגרסאות שונות של הטטראקורד, בהתקנות שונות ובקפיקות לכל הרגיטרים של הכליל. אחת ההתקנות שבולטות בפתיחה החטיבה היא אחת מלאו שהוטרמו בסוף חטיבה A והוא דו-סי. לה במול-סול. באמצעות החטיבה חל שינוי מפתיע - במקום לנגן את המלודיה העליזה אשר הייתה עד עכשו, מופיעים תווים רפטטיביים בפיאננו שמתחלפים במקצבים שיוצרים מעין אמיולה. כל תחולפת זו מודגשת באמצעות ספורצנדו. חלק זה של החטיבה נפתח בשימוש בטטראקורד שהוטרמו

 בסוף חטיבה A ומשיך בשימוש בהתקנות שונות של הטטראקורד והיפוכים שונים של מרוחים מתוך הטטראקורד. חלק זה של החטיבה ממשיך והמתה נבנה עד שמופיעה פרואה אשר מורכבת מההתקנות הדומיננטיות של הטטראקורד.

ויזנברג ממשיך ומביא את הפרازה זו בפרגמנטציות שונות ודיסלוקציות רитמיות בהמשך החטיבה. המוטיב אשר מופיע בחלוקת הראשון של הפרازה (רה- סול- פה דיאז- רה דיאז) מופיע פעמים רבות בחטיבה זו ובמבנהים רитמיים שונים. בסוף החטיבה מופיעה פרازה בפורטה אשר בונה מהטראכודים שהוטרמו (בפיגורציות שונות) ומיד לאחר מכן מופיע סרטן של אותה הפרازה בפיאניסימו.

בחלק זה של היצירה ויזנברג מוסיף חלק איטי וליריו שמציר את פתיחת היצירה וחטיבה A. לדעתי, הוא בוחר לעשות זאת משתי סיבות:

הראשונה, כדי להקל על המאזין. קשה להקשיב לקפיצות בין רגיסטרים ומעברים מהירים (אשר רובם דיסוננטיים) במשך זמן מרובה ברכיפות. ויזנברג מוסיף את החלק הליריו הזה בכך ליצור גיוון ולאפשר לאוזן המאזין "לנוח".

השנייה, כדי לשמר על מבנה ברור של היצירה. היצירה יכולה נובעת מהפתיחה והפעם הבאה שנקלבל אזכור ברור של הפתיחה היא בחטיבה الأخيرة של היצירה. על מנת שהיא ברור שהפתיחה היא אבן היסוד ליצירה כולה, ויזנברג "שוזר" אזכור ברור שלא במהלך היצירה כדי להציג את לכידות היצירה.

חלק זה (נקרא לו D1) כתתרטו Largo והוא רצוף אזכורים לפתיחה וחטיבה A. הטרומולו הוא מאפיין מובהק של הפתיחה (ביחוד העובדה שהטרומולו הראשון בסΚומדה קטנה והשני בטרצה קטנה). כל החלק זהה מושתת על מרוחך היסוד של היצירה וניתן לראות בו את הטראכוד בצורה חופשית, כמו בפתיחה, ובסיומו נדרש המבצע לשיר ולנגן ייחדי (בדומה לחטיבה A).

חטיבה E שונה ממנה שראינו עד כה. אין בה תחושת משקל ברור וגם חשש תחשות פגעה היא משתנה תדייר. דבר זה מתבטא בהוראת הביצוע שוויזנברג כותב בפתח החטיבה "hesitating". פרט נוסף שונה בחטיבה זו מאשר החטיבות ביצירה הוא התשתיות התמאנטיות שלה. בחטיבות הקודמות התשתיות היוו היממה לא עורין הטטראקורד שבוט התמאנטי שלה. בחטיבה זו ניתן לראות מעין שבירה לא מוחלטת של יסודות היצירה בתחילת היצירה. בחטיבה זו ניתן לראות מעין שבירה לא מוחלטת של יסודות היצירה (המשקל, הטטראקורד). התשתיות התמאנטיות היא יותר המרוויחים מהם בנוי הטטראקורד מאשר הטטראקורד עצמו. נראה לך, אם נסדר את הצלילים במשפט הראשון בחטיבה לפני גובה צليل יתקבל סולם כרומטי (סקונדנות קטנות) ואין בו ממש ראייה לשימוש בטטראקורד. חלקים מהמשפט הזה יופיעו עוד פעמיים רבות בחטיבה זו.

אותה השיטה תקפה גם לגבי מרבית המשפטים הבאים בחטיבה: ניתן לסדר את הצלילים לפי גובה וכך לקבל סולם כרומטי. עוד הוכחה להתבססות על הסקונדנות הקטנות היא השימוש בקפיצות בספטימיות גדולות. ניתן לראות בחטיבה זו מוטיב ריתמי שכבר הופיע

בחטיבה D והוא מופיע לכל אורך החטיבה זו והבא. מוטיב זה מופיע לכל אורך החטיבה זו והבא.

בדומה לחטיבה C, ניתן לראות בחטיבה זו התגברות הדרגתית ובניית מתח שמובילת ל"פייצוץ" שגם הוא באותו מקצב שהוא בחטיבה C. כאן משלוב גם אלמנט שבא לידי ביטוי לראשונה בחטיבה D והוא חזרה על פרازה אינטנסיבית בפיאניסימו (אך בראי).

חטיבה F היא בענייני המשך ישיר של החטיבה שקדמה לה. מרכיב הסקונדנות הקטנות תקף גם לגבהה וקיים שימוש באותו המוטיב הריתמי שנכח בחטיבה E. אמנם חטיבה F דומה, תמאנית, לזה שקדמה לה אך בעוד שחתיבה E היא "הססנית" (הוראת הביצוע "hesitating", שימוש בריטנון, דינמיקה שקטה), חטיבה F היא בעלת אופי נחש וחלטי. חטיבה F מתפתחת בצורה דומה ל-C ומובילת גם היא ל"פייצוץ" שככל קפיצות של ספטימיות גדולות במקצב שיוצר תחושת אמיליה. גם כאן משלוב האלמנט שבא לידי ביטוי בחטיבה D ו-E והוא חזרה על הפרازה האינטנסיבית בפיאניסימו (אך בראי).

חלוקת השני של החטיבה הוא תהליך ארוך של התגברות דינמית ומנעדי מתמשכת המורכב מזרימה של חלקן שיש עשרה מרובים. תהליך בניית המתח לא בניו בעלייה אחת רצופה אלא קר: ישנה תבנית שחוזרת על עצמה- התחלה בפייאנו שMOVIL לשיא DINAMI ומנעדי ובדוק נשנדמה כשהשיא מגיע, ישנו סובייטו פייאנו. קר נבנה עוד ועוד מתח עד שבפעם השלישית שהtabnit חוזרת מגיע החלק שהואシア השיאים מבחינה DINAMI ומנעדי בחטיבה זו ולעניות דעתך,シア היצירה כולה.

מבחןת תמאטי, החלק נפתח בציגוט ישיר לפטיחת חטיבה E רק שהוא בחלקן שיש עשרה חלק מהזרימה המתמשכת שיוצרת מתח. גם חלק זה מושתת כלו על הסקונדה הקטנה והטריצה הקטנה וכחלק מהגדלת המנעד שבתהליך זה, ישנו שימוש בספטימות גדולות ונוניות קטנות, בהדרגה (ישנן אף קפיצות גדולות יותר).

シア היצירה מגיע כישינה פיגורה אינטנסיבית שחוזרת על עצמה שלוש פעמים (עם שינויים קלים) המורכבת מהטראקוודים שהוטרמו עוד בחטיבה A וניתן לומר שכרך היצירה חוזרת מהאוס שבזרימת הסקונדות הקטנות והטרציות אל הטראקוודים שהקנו בסיס וסדר ליצירה.

לאחר مكان אין אני- קלימקס אלא ירידת הדרגתית בטמפו ובדינמיקה (טור שימוש בסקונדה הקטנה על היפוכיה) שימושה לחטיבה הסוגרת את היצירה.

חטיבה G היא החטיבה האחורונה ביצירה ובהתאם לשאייפותיו של ויינברג ליצור טבעיות אורגניות בהתפתחות היצירה ובסופה, היא דומה לחטיבה A ולפטיחה. כוורת החטיבה היא Largo et molto cantabile. החטיבה נפתחת כשנדרש מהנגן לשיר כמה טוים טור כדי נגינה, ישנה מלודיה שקטה ולירית המושתת על הטראקווד שמנוגנת טור כדי שרית הנגן. בתחילת החטיבה ויינברג משתמש בטריאולות וב3:4 אך בהדרגה הערכים הרитמיים גדלים, מתרחש DINANOANDO ומונגנים צלילים נזוכים יותר ויותר עד שלבסוף מגעים אל הטרטמו החרישי אשר פתח את היצירה, שדווער אל טור key clicks ונעלם.

A Little Fantasy

For Solo B \flat Clarinet

Dedicated to my late father Daniel

Menachem Wiesenbergs
(2004)

Quasi Una Cadenza
Tempo Rubato

The musical score for Solo B-flat Clarinet consists of five staves of music. Staff 1 starts with a tremolo instruction and includes dynamics like *pppp poco a poco molto cresc.*, *ffff*, *molto dim. al niente*, *ppppp molto cresc.*, and *ffff*. Staff 2 features dynamics *ffff* and *dim. al niente*. Staff 3 includes dynamics *ffff*, *dim. al niente*, *sffz simile*, *ffff molto dim.*, and *ppp*. Staff 4 begins with *ffff* and *dim. al niente*, followed by a section labeled 'A' with *A Tempo (♩ = ca. 50)*. Staff 5 concludes with a dynamic instruction *mp Hum*.

* Accidentals apply within one beam only

** All Grace notes should be slurred to their main note

*** Start the tremolo slow and extremely loud. As it gets faster it should become extremely soft, until you can hear only the clicking of the keys.

**** Hum the long note so that it will be heard clearly. A male player can sing an octave lower if it's too high.

Copyright 2004 by Menachem wiesenbergs
All rights reserved

B AdagioCantabile et molto espress. ($\text{♩} = \text{ca. } 52$)

mf

3

poco rit.

mp

C Allegretto scherzando ma un poco rubatoA Tempo ($\text{♩} = 76$)

mp

poco a poco accel.

$(\text{♩} = \text{♩})$

mf

5.3

D Allegretto grazioso et dolce
(. = 88)

5

accel.

rit.

A Tempo

mp

f

p

Measures 1-2: Treble clef. Key signature changes from A major (no sharps or flats) to D major (one sharp). Measure 1: 4 eighth notes followed by a sixteenth-note休止符. Measure 2: 4 eighth notes followed by a sixteenth-note休止符.

mf

f

p

Measures 3-4: Treble clef. Key signature changes from D major to G major (two sharps). Measure 3: 4 eighth notes followed by a sixteenth-note休止符. Measure 4: 4 eighth notes followed by a sixteenth-note休止符.

cresc.

Measures 5-6: Treble clef. Key signature changes from G major to C major (no sharps or flats). Measure 5: 4 eighth notes followed by a sixteenth-note休止符. Measure 6: 4 eighth notes followed by a sixteenth-note休止符.

pp (echo)

Measures 7-8: Treble clef. Key signature changes from C major to F major (one sharp). Measure 7: 4 eighth notes followed by a sixteenth-note休止符. Measure 8: 4 eighth notes followed by a sixteenth-note休止符.

Largo ($\text{J}=48$)

p

mp

poco cresc.

mf

dim.

Measures 9-10: Treble clef. Key signature changes from F major to B-flat major (one flat). Measure 9: 4 eighth notes followed by a sixteenth-note休止符. Measure 10: 4 eighth notes followed by a sixteenth-note休止符.

play

poco rit.

Hum

p

Measures 11-12: Treble clef. Key signature changes from B-flat major to E major (one sharp). Measure 11: 4 eighth notes followed by a sixteenth-note休止符. Measure 12: 4 eighth notes followed by a sixteenth-note休止符.

Allegro A Tempo ($\text{♩}=224$)

hesitating *poco rit.* A Tempo

mp *f* *ff*

hesitating *poco rit.* A Tempo ($\text{♩}=224$) *capriccioso*

mp *ff* *subito p*

cresc. *mf*

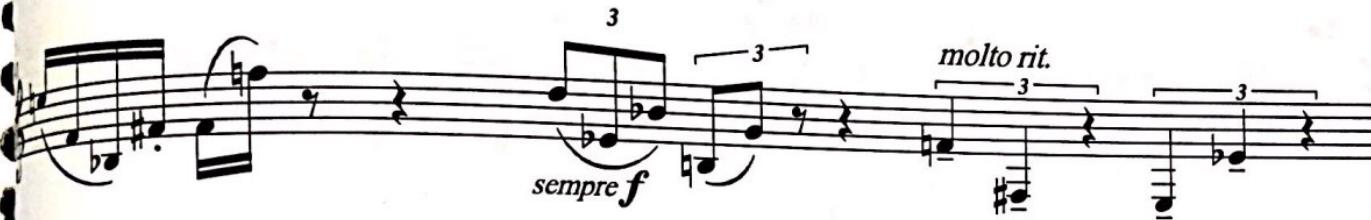
pp (echo) *poco calmo*

F

A Tempo

Sheet music for piano, featuring six staves of musical notation. The music is in F major (indicated by the letter F and a key signature of one sharp) and is marked "A Tempo".

- Staff 1:** Dynamics include *mf*, *cresc.*, and *ff*. The tempo is marked "A Tempo".
- Staff 2:** Dynamics include *pp* (echo) and *f*.
- Staff 3:** Dynamics include *subito p* and *poco a poco cresc.*
- Staff 4:** Dynamics include *f* and *p*.
- Staff 5:** Dynamics include *cresc.*, *mf*, and *f*.
- Staff 6:** Dynamics include *sffz p*, *poco a poco cresc.*, and *f*.

G Largo et molto cantabile ($\text{♩} = 50$)

